

se priganja stare, onemogle delavce „per šnb“ iz enega kraja v drugega.

Nemiri v Bozniji. Papež je izdal zapoved, po kateri se je za Boznijo odpravilo 10 praznikov. Ko se je to zapoved v Serajevu razpršila, pričeli so ljudje vpiti: „Nočemo, da se naši običaji spremenijo!“ Tudi po celi deželi so se zgodili ednaki nemiri. Radovedni smo, kako se bode ta stvar končala. Ali bode papeževa zapoved obveljala ali ne? Sicer pa velja ta zapoved za vso Avstrio-Ogrsko in smo tudi radovedni, kedaj se jo bo poskusilo v drugih krajih uveljaviti.

200 letnico rojstnega dneva pruskega kralja Friderika Velikega, znanega pod imenom „der grosse Fritz“, so praznovali te dni po vsej Nemčiji. Kakor znano je bil Friderik v večni vojski z Marijo Terezijo. On je vstvaril močno Prusijo, okoli katere je potem zamogel Bismarck združeno novo Nemčijo uresničiti.

Vojska? Listi poročajo iz Berlina, da je nemška vlada namignila dobrotelnim društvom, naj nabirajo sredstev za „rdeči križ“, ker se bode ta sredstva kmalu jako rabila. Iz tega se splošno sodi, da se pričakuje v merodajnih krogih na Nemškem letošnjo leto vojsko. Sicer pa prodira to mnenje tudi na Avstrijskem.

Italijansko-turška vojska. O malih praskah se skoraj vsak dan čuje, čeprav se doslej na bojišču ne more ničesar odločilnega zgoditi. Lahki imajo zdaj v Tripolisu in v Cirinajki 109.300 vojakov in 6000 oficirjev. Vojni troški znašajo povprečno vsak dan dva milijona lir in se je doslej izdalo za laško armado 200 milijonov; k temu pridejo pa še velikanski troški za vojno mornarico. Ni čuda, da je v Italiji navdušenje za vojsko že precej ponehalo.

Francozi in Lahi. Posledica nasilne laške politike je, da se od Italije celo najboljši prijatelji odvrčajo. Zdaj so napravili Italijani zopet velikansko napako. Zaplenili so namreč francoska parnika „Chartage“ in „Manugo“. Prvi parnik so izpustili, drugega pa ne. Lahi trdijo, da se je na francoskem parniku „Manugo“ peljalo 29 turških oficirjev, ki so imeli seboj 250.000 frankov denarja. V resnici pa so se vozili le turški zdravniki in bolniški strežniki, kateri so glasom mednarodnih pogodb nedotakljivi. Postopanje Italije je torej nečloveško in proti vsem pogodbam. Zato ni čuda, da so Francozi tako hudo razburjeni. Po vsej Francoski so se vršile demonstracije proti Lahom in tudi v pariški zbornici so Italijo hudo napadali ter ji grozili celo z vojsko. Resnih posledic ta spor seveda ne bode imel. Ali vsekakor je francosko-laško prijateljstvo razbito, kar je za Italijo v sedanjem vojnem času jako nevarno.

vedno pridiguje, da mora vsako sovraštvo pomehati, predno solnce zaide. V šoli je otrokom govoril zoper umrlega Nedelka ter jim na ta način trgal iz srca spoštovanje do starih ljudi. Omenimo, da je bil starec katolik in je še na sv. post sprejel sv. zakramente. Pretečeno leto je umrla ena sirota Šegula, katere je stanovala dalje časa pri g. W. v Ptuj. Ta mu je bila grešnica, da ji ni pustil zvoniti in jo je dal pod grmovje iz vrste pokopati. Eno leto poprej pa je žamejskega bogoslovca Zagoršek, ki se je sam usmrtil, ker bi imel postati nezakonski oče, pokopal z zvonjenjem, da bi se kmalu vsi zvonovi potrli. Zakaj ni za vse enako pravičen in zakaj nima Podplatnik za vse enako krščansko ljubezen? Tudi mladini daje lepe zgled. Pretečeno leto je pridigal, da bode vsak največji nečistnik popreje izveličan kakor tisti, kateri bere „slabe“ časnike. Ta pridiga je obrodila mnogo sadu. Kajti kmalu bomo imeli več nezakonskih mater nego zakonskih. Dne 11. t. m. pa je poslala zakonska mati na krst. Ker pa je Bukov Tone cerkev zaklenil, župnik ni mogel krstiti. Botra je hotela čakati, da pride Tone domu; ali župnik ni imel časa, ker se je moral peljati na kolino v sv. Urban; rekel je botri, da naj drugi dan pride. Ali botri se je zdel otrok slab in je šla z njim k sv. Lenartu, kjer je sprejel otrok zakrament sv. krsta. V nedeljo pa je kričal Podplatnik raz prižnice, da njega kot dušnega pastirja ne vbojajo in da se farani potegujejo za „stare butle“. Lepe priimke daje ta duhovnik krščanskim mozem! Prosimo torej vsi farani v Polensaku tebe, dragi „Štajerc“, kaj naj storimo, ker takih razmer ne moremo več trpeti. O tem pa, kako se Podplatnik tožuje, poročali bomo prihodnjic. (Opomba uredništva: Mi poznamo Podplatnika že iz časov, ko je v sv. Urbanu zgago delal. To je človek, ki bi bil morda dober za političnega hujšaka, ker se ne ozira niti na cesarsko zastavo, nikdar pa ne za duhovnika. Ali farani naj obdržijo mirno kri in naj dokažejo, da so boljši kristjani, nego njih pastir. Naznani pa se nam naj vsak slučaj, ki ga bomo objavili. Potem upamo, da bode cerkvena oblast nastopila; kajti Podplatnik bi znal povzročiti, da „vera peša“...)

Od sv. Antona v Slov. Gor. Gotovo še je vsem cenjenim bralcem dobro v spominu članek, ki ga je prinesel „Štajerc“ proti našemu nadebudnemu kaplanu, ter njegov (kaplana) nesramni popravek v „Slov. Gospodarju“. Kako predrzen je ta naš gospodič, se spozna iz dotičnega članka. Nedolžnega kakor jagnje se je naslikal, čeravno ve vsak najprostejši taran, kaj počenja ta človek s svojim žeganim prstom. On pravi, da vse ni res, kaj piše „Štajerc“. Jaz pa pravim, da je vse do pičice resnično, in še bom ti danes, moj dragi „Štajerc“, nekaj novic povedal. Pred kratkem se je vozil g. kaplan k nekemu starčku v Knolinskem vrhu na spoved. Po dokončanem svetem opraviilu pa se je pri neki dobri krščanski hiši prav dobro imel. Gospodična Lizika še mu je potem malo posodila pot, seveda s krasnimi besedami in še mogoče s čim drugim. Še

nekaj o tem častitem gospodu. Tam kjer je „lepa Micika“ mu je nekdo lepe brusil. Pravijo da „lepa Micika“ strašno slabo vün vidijo in so tudi že začeli nositi oni predpasnik, ki sega čez rame in nekaj dobro prekrije, da se še tak ne vidi. To mi je pravila neka ženska, ki sedaj ne sme več tje. — Gospod poboljšajte se, če ne bom razkril vse vaše skrivnosti in si ne mislite, da te lepe reči piše kak šnopsar. Lupiga.

Sv. Trojica v Slov. gor. V nedeljo dne 4. februarja priredi naša požarna bramba veliko veselico v gostilni Georga Goloba. Kakor pri vseh prireditvah tega društva, bode tudi na tej veselici prav veselo. Posebno je gledal izvrševalni odbor nato, da ne bode za ples premalo prostora in je zagadelj spodaj in v prvem nadstropju prostor pripravljen. Svirali bodeta 2 godbi. Tudi druge celo nove prireditve so pripravljene. Tedaj v nedeljo vsi na veselico! Začetek ob 7. uri. Odbor.

Bukovci pri Ptuj. Vabilo na tombolo, katero priredi prostovoljno gasilno društvo v Bukovcih dne 4. svečana v prostorih gospoda M. Korenjak. Vstopnina 30 v za osebo za neude; za ude prosto. Začetek ob 4. uri zvečer. Čisti dobiček se porabi za društvene potrebe. K obilni udeležbi vabi uljudno. Odbor.

Kmet in država.

Spisal B. G.*

Od leta 1868 imamo v Avstriji zdaj že 26. poljedelskega ministra; torej se pri nas poljedelskih ministrov prav mnogo porabi. Srednjo računano uraduje na Avstrijskem poljedelski minister 19 mesecev. Ako poleg tega še vpoštujemo, da je svoječasi poljedelski minister grof Julij Falkenhayn sam uradoval 15 let in 10 mesecev, potem pride na vsacega avstrijskega poljedelskega ministra le 13 mesecev, torej okroglo eno leto službovanja. Posledica večne izmenjave oseb v poljedelskem ministerstvu je seveda ta, da se ravno na polju kmetijstva in gozdarstva ni doseglo tiste uspehe in tisti razvitek, kakor pri drugih ministerstvih. Službovanje avstrijskega poljedelskega ministra je prekratko, da bi mogel s polno močjo svoje osebnosti kaj doseči. Mnogokrat se je tudi osebe iz drugega delokroga iztrgale in na čelo poljedelskega ministerstva postavilo, vkljub temu, da niso o kmetijstvu ničesar razumeli. Dostikrat so bili ministri najbolj neprimerni in v kmetijstvu nevedni ljudje.

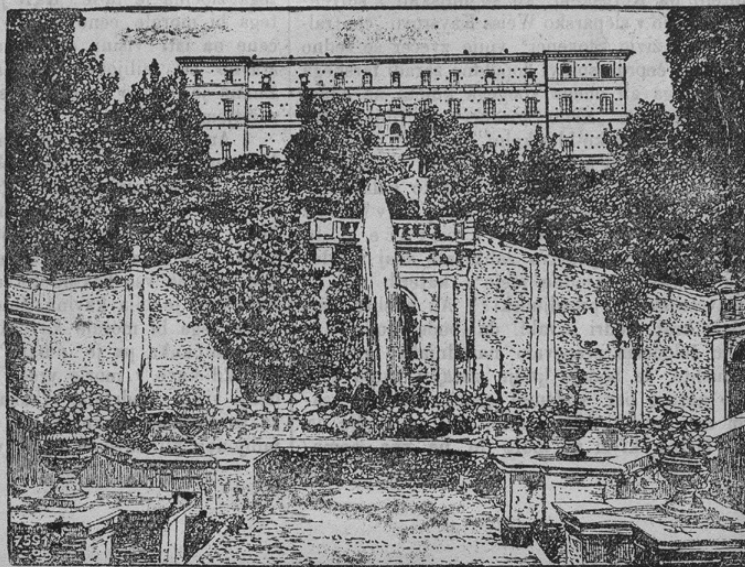
Neizrečna sramota pa je, da v državi, ki je kakor Avstrija še bolj kmetijska nego industrijna, bižje poljedelskega ministra najrevnejši v državnem proračunu. Skupne državne potrebe znašajo 3.000 milijonov in poraba za kmetijstvo samo 37 milijonov kron.

O pomenu melioracije ni treba danes posebej poročati. Ljubljansko močvirje n. p. bi lahko, ako bi se osušilo, toliko mrve pridelalo, kakor vsa druga Kranjska. Na Avstrijskem se

* Ta zanimivi članek je posnet iz lista „Deutsches Agrarblatt.“ (Op. uredništva.)

Villa d' Este.

Naša slika kaže znamenito palačo, znano pod imenom vile d' Este, ki se nahaja v Tivolu pri Rimu. Vila spada s svojimi mogočnimi stopnicami, jamami, vodnimi napravami med najpomembnejša poslopja sveta. Graditi jo je pričel Pirros leta 1549. Ta rimska vila je last avstrijskega prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda. Ali zdaj se čuje, da jo hoče vzeti avstrijska vlada v najem in da hoče tamuresničiti avstrijske umetniške zavodi, ki bi seveda mnogo denarja koštal.

Gotovo govejo juho

najboljšega okusa dajo

MAGGI JEVE kocke

à

5

h

Pazite natanko na ime **MAGGI** in varstveno znamko križeva zvezda. Druge kocke ne izvirajo od firme MAGGI.

891

Dopisi.

Polenshak. Dragi „Štajerc“! Poročali smo že zadnjic površno o našem g. Podplatniku. Ker nas pa on ne pusti pri miru, ogledati si ga hočemo natančneje. Starec Jožef Nedelko se je sprl s pokojnim župnikom g. Pučkom zaradi meje. Zato se Podplatnik zdaj maščuje, čeprav